

FELLINGER KÁROLY
Akácerdő

Az izzó parázs
lélegzetvisszafojtva
vár a halálra,
első szerelmére,
a fehér lovon
érkező hercegre,
aki száműzte
a számokat,
hogyan cserébe
jelentést tegyenek róla.

A rémületben van valami
megnyugtató,
mint az álmában
bepisiló gyermekben,
akiben a beteljesületlen
vágyak libasorban
igazodnak
Istenhez.

A rendezettség
száj nélkül
táplálkozik,
ha félrenyel,
alapjában
bebetonozza magát.

A feladatoknál
kivágjuk magunkat,
máglyára velünk,
pokolkeretes
szemüvegünk
megóv magunktól.

Az állomás mi vagyunk:
az eltévedt gyermek.

Gumikalapács

Juhász Katalinnak

Liftajtó belsejére
festett szivárvány.
Menthetetlenné
masszírozza
az izzadtságzagú
remény,
rabjává teszi.

A kíváncsiság
kihordja a
beletörődést,
mint gyermekét az asszony,
mint festés előtt a bútorokat
a férj.

Apám
két mohó kezével
felfogja a nélkülözést,
mint ablakpárkány
a havat.

Nem emlékszem rá,
mikor felejtettem el,
de most feltört belőlem,
minthogyha elmúlna.